

عنوان مقاله:

رویکرد جدید قانونگذار در خصوص تعویق صدور حکم

محل انتشار:

نخستین همایش ملی علوم اسلامی حقوق و مدیریت (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محمود مالیر - دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان خوراسگان

خلاصه مقاله:

یکی از دستاوردهای نوین قانونگذار ایران ماده 04 قانون مجازات اسلامی قرار تعویق صدور حکم است که به نظر می رسد تأسیس این ماده و مواد بعدی آن به تأسی از قوانین و مقررات کشورهای خارجی از جمله فرانسه است. این مواد با هدف اصلاح و تربیت مرتکب و در جرایم کم اهمیت صادر می شود و سبب کیفرزدایی نیز می گردد. در خصوص شرایط صدور قرار قانونگذار بیان می کند که در جرائم موجب تعزیر درجه شش تا هشت دادگاه می تواند پس از احراز مجرمیت متهم با ملاحظه ی وضعیت فردی، خانوادگی و اجتماعی و سوابق و اوضاع و احوالی که موجب ارتکاب جرم گردیده است در صورت وجود شرایط زیر صدور حکم را به مدت شش ماه تا دو سال به تعویق اندازد: وجود جهات تخفیف، پیش بینی اصلاح مرتکب، جبران ضرر و زیان یا برقراری ترتیبات جبران، فقدان سابقه کیفری موثر و در تبصره آن محکومیت موثر را این چنین تعریف می کند که: محکومیتی است که محکوم را به تبع اجرای حکم، براساس ماده (25) این قانون از حقوق اجتماعی محروم می کند و تعویق را به دوشکل تقسیم می کند به شکل ساده و مراقبتی و در تعویق ساده مرتکب به طور کتبی متعهد می گردد در مدت تعیین شده به وسیله دادگاه، مرتکب جرمی نشود و از نحوه رفتار وی پیش بینی شود که در آینده نیز مرتکب جرم نمی شود و در تعویق مراقبتی علاوه بر شرایط تعویق ساده، مرتکب متعهد می گردد دستورهای و تدابیر مقرر شده به وسیله دادگاه را در مدت تعویق رعایت کند یا به موقع اجرا گذارد که تعویق مراقبتی همراه با تدابیری است که در ماده 42 به بیان کامل آن پرداخته و همچنین قانونگذار در خصوص ضمانت اجرای قرار بیان میکند که در طول مدت تعویق در صورت ارتکاب جرم موجب حد، قصاص، دیه و تعزیر تا درجه هفت، دادگاه به لغو قرار تعویق اقدام و حکم محکومیت صادر میکند.

کلمات کلیدی:

تعویق صدور حکم-تعویق ساده- تعویق مراقبتی-دادگاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533885>

